

gifter kun vil stige i det Omfang Medlemskontingenterne som Følge af de forøgede Udgifter til Understøttelser sættes op.

Saafernt Forholdene skulde udvikle sig saaledes, at det vil vise sig ønskeligt, at denne Lovgivning om en hurtigere Pristalsregulering fortsættes ud over 1. April 1940, vil dette Spørgsmaal blive taget op til Overvejelse i Februar—Marts 1940, til hvilket Tidspunkt Regeringen regner med sikrere at kunne skønne over Ønskeligheden af en mere varig Lovgivning.

Til § 2.

Som anført i Bemærkningerne til det samtidig forelagte Forslag til Lov om Ændring i Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 1, vil Pristalsreguleringen af Lønningerne medføre, at Medlemmerne — taget under et — og under Forudsætning af, at Kontingenterne under Hensyn til stor Arbejdsløshed og lav Løn ikke i Forvejen maatte tynde uforholdsmæssigt paa Kassens Medlemmer, har Mulighed for at bære den Forhøjelse af Kontingenterne, som eventuelt vil blive en Følge af en Pristalsregulering af Understøttelserne.

Da imidlertid visse Arbejdsløsheds-kasser — ogsaa bortset fra Virkningerne af den Regulering af Dagpengenes Maksimumsbeløb, som eventuelt finder Sted fra 1. December — i økonomisk Henseende er forholdsvis daarligt stillet, mener Regeringen, at der kan være Grund til at yde disse Arbejdsløsheds-kasser en særlig Hjælp bl. a. under Hensyn til, at man maa vente en yderligere Stigning i Arbejdsløsheden i Vintermaanederne. Denne Hjælp er derfor ikke motiveret med de Forhøjelser af Understøttelserne, som disse Kasser som Følge af Prisstigningerne eventuelt vil foretage, idet de indtraadte Lønstigninger giver Kompensation for den dermed eventuelt følgende Forhøjelse af Kontingenterne. Ikke desto mindre har Regeringen fundet det praktisk i den nuværende Situation at beregne Hjælpen til disse Kasser som et ekstraordinært Statstilskud til Dækning af disse Kassers Merudgifter i Tiden indtil 31. Marts 1940 ved de Forhøjelser af Understøttelsessatserne, som Kasserne vil foretage inden for de Grænser, som følger af den i nærværende Forslags § 1 foreslaaede særlige Pristalsregulering. Man har herved ogsaa haft for Øje, at det i Kasser med ringe Aarsindtægt og stor Arbejdsløshed kan være forbundet med visse Vanskeligheder førend efter en vis Tids Forløb at foretage Kontingentforhøjelser, og at den foreslaaede Hjælp vil være særlig

ønskelig for disse Kasser for at komme over den første Periode uden Forhøjelse af Kontingentet.

I denne Forbindelse maa det ogsaa fremhæves, at den Stigning i Prisniveauet og Nominallønningerne, der som omtalt i Bemærkningerne til det samtidig hermed forelagte Forslag til Lov om Ændring i Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 1, har fundet Sted siden Arbejdsløshedslovens Vedtagelse i 1932, i og for sig vilde berettiget til en Pristalsregulering af Lønsatserne i Aftrapningsskalaen i § 13 med $13\frac{1}{3}$ pCt., allerede for saa vidt angaar Regnskabsaaret 1938—39. Da denne Pristalsregulering og den dermed følgende Forøgelse af Statstilskudet ikke er foretaget, kan det være berettiget at yde navnlig de vanskeligt stillede Arbejdsløsheds-kasser et midlertidigt Statstilskud, der for saa vidt ogsaa kan betragtes som en Erstatning for den Pristalsregulering af Tilskudsskalaen i § 13, der kunde være gennemført allerede for Regnskabsaaret 1938—39.

Efter forskellige Forhandlinger med Arbejdsdirektoratet angaaende, hvilke Kasser der kan anses for vanskeligt stillet, er man kommet til det Resultat, at man som vanskeligt stillede Arbejdsløsheds-kasser vil kunne betragte saadanne, hvis gennemsnitlige Aarsfortjeneste i 1938—39 har udgjort mindre end 3 000 Kr., og som i samme Regnskabsaar har haft en gennemsnitlig Ledighedsprocent paa over 20.

Det foreslaas derfor at yde disse særligt vanskeligt stillede Kasser et ekstraordinært Statstilskud til Dækning af de Merudgifter, Kasserne faar ved en Forhøjelse af Understøttelserne, jfr. nærværende Forslags § 1, i Tiden fra 1. December 1939 til 31. Marts 1940 eller en Del af denne Periode.

For de Kassers Vedkommende, der i Forvejen kun yder Dagpenge med de i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, 2. Punktum, fastsatte Grundbeløb (henholdsvis 4 Kr., 3 Kr. og 3 Kr. 50 Øre), idet de ikke har benyttet Adgangen til at forhøje disse Grundbeløb med eet Tillæg, vil Statens Tilskud efter den foreslaaede Regel kunne ydes med indtil 60 Øre (pr. arbejdsledig Dag) for Forsørgere og 40 Øre og 50 Øre for Ikke-Forsørgere med henholdsvis under og over 8 Aars Medlemstid, svarende til den Forhøjelse med to Tillæg, som Kassen efter Reglen i Forslagets § 1 kan foretage pr. 1. December 1939 paa Grundlag af Oktober-Pristallet.

For de Kassers Vedkommende, hvis Dagpenge i Forvejen er lavere end de fornævnte Grundbeløb, har man fundet det